

ringsselskabet, d.v.s. ikke deponeres, eller deponeres helt eller delvist i det afgivende selskab.

Hvis hensættelserne deponeres i det afgivende selskab, bevarer det afgivende selskab retten til de tilsvarende aktiver og til afkastet af disse aktiver. Genforsikringsselskabet »udlåner« derimod et beløb svarende til aktiverne. Dette beløb forrentes sædvanligvis med en aftalt rente (depotrenten).

Hvis hensættelserne ikke deponeres, vil disse overgå til genforsikringsselskabet, der således vil have afkastet af de med hensættelserne overdragne aktiver samt forpligtelsen til at betale bonus og teknisk rente til det afgivende selskab vedrørende de overdragne hensættelser.

Pensionsafkastbeskatningslovens § 6 indeholder regler, som regulerer beskatningsgrundlaget for livsforsikringsselskaber og pensionskasser, der afgiver, og livsforsikringsselskaber, der modtager forpligtelser i genforsikring.

Efter de gældende regler skal et livsforsikringsselskab eller en pensionskasse, der i genforsikring har afgivet en hensættelse, som ikke er deponeret fuldt ud, til sit beskatningsgrundlag medregne et beløb, der beregnes som »afkastprocenten efter § 16, stk. 2,« af indkomstårets gennemsnitlige ikke-deponerede hensættelse.

Herved reguleres beskatningsgrundlaget i princippet for afkastet af den del af hensættelserne (de modsvarende aktiver), der ikke er deponeret i det afgivende selskab, og som ellers ville have indgået i det afgivende selskabs beskatningsgrundlag.

Bonus og teknisk rente, som det afgivende selskab modtager fra genforsikringsselskabet vedrørende de ikke-deponerede hensættelser, skal ikke medregnes i det afgivende selskabs beskatningsgrundlag.

Modsvarende bestemmes, at et livsforsikringsselskab, der i genforsikring har modtaget en hensættelse, som ikke er deponeret fuldt ud, i sit beskatningsgrundlag kan fradrage bonus og teknisk rente vedrørende den ikke deponerede hensættelse. Der kan dog højst fradrages et beløb svarende til det afgivende selskabs afkastprocent ganget med indkomstårets gennemsnitlige ikke deponerede hensættelse.

Herved sikres, at genforsikringsselskabet ikke kan fradrage et større beløb i sit beskatningsgrundlag end det afgivende selskab skal medregne.

Som teknisk rente anvendes grundlagsrenten af indkomstårets gennemsnitlige ikke deponerede hensættelse. Grundlagsrenten fastsættes af Finanstilsynet.

11.2. Lovforslaget

Afkastprocenten efter § 16, stk. 2, er som nævnt i afsnit 10.2. selskabets eller pensionskassens individuelle afkastprocent for det pågældende år.

Med den i afsnit 10.4. foreslåede ændring af reglerne for friholdelse vedrørende livrenter uden ret til bonus, vil »afkastprocenten efter § 16, stk. 2,« alene skulle anvendes som »rente« ved reguleringen af beskatningsgrundlaget i forbindelse med genforsikring. Det foreslås derfor, jf. afsnit 10.4., at ophæve reglerne om beregning af afkastprocent.

I stedet for »afkastprocenten efter § 16, stk. 2,« foreslås det som »rente« ved reguleringen af beskatningsgrundlaget i forbindelse med genforsikring at anvende »gennemsnittet af indkomstårets og de 4 forudgående indkomstårs afkast før pensionsafkastskat«. Et indkomstårs afkast før pensionsafkastskat opgøres efter regler, der stort set svarer til reglerne for opgørelse af nøgletallet »afkast før realrenteafgift« i Finanstilsynets bekendtgørelse om livsforsikringsselskabers og tværgående pensionskassers årsregnskaber.

Herved opnås, at der beregnes et skematisk afkast, der så præcist som muligt ligner det afkast, som livsforsikringsselskabet eller pensionskassen har haft i forbindelse med de ikke genforsikrede forsikringer. Ved at anvende gennemsnittet af indkomstårets og de 4 forudgående indkomstårs afkast før pensionsafkastskat opnås en mere jævn udvikling i »renten« end ved anvendelsen af indkomstårets afkast før pensionsafkastskat.

12. Ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 7 – overgangsfradrag (genfremsettelse af L 37)

12.1. Gældende regler

Opsparing foretaget før realrenteafgiftslovens indførelse i 1983 er generelt fritaget for pensionsafkastskat. Pensionsafkastbeskatningslovens § 7 indeholder regler om beregning af det såkaldte overgangsfradrag med henblik på at friholde opsparing fra før realrenteafgiftslovens ikrafttræden for pensionsafkastskat.

For den sociale pensionsfond og hjælpe- og understøttelsesfonde samt for statsgaranterede pensionskasser, der er nævnt i § 36.22.11. på finansloven for 1995, fritages den del af beskatningsgrundlaget, der svarer til forholdet mellem værdien af formuen ved udgangen af 1982 og ved udgangen af indkomståret. Værdien af formuen ved udgangen af 1982 nedsættes med 4 pct. årligt af det oprindelige beløb. Værdien af formuen ved udgangen af 1982 opgøres til anskaffelsessummen, medens værdien af formuen ved udgangen af indkomståret opgøres efter § 16, stk. 3, d.v.s.